

Marineminister havde stillet til Finantsloven, men som der blev forkastet. Efter at det saaledes er blevet forkastet paa Finantsloven. har den høitærede Minister stillet et Ændringsforslag under Nr. 43 om, at der skal tilstaae den paagjældende Enke en Understøttelse en Gang for alle af 600 Kr. Hele Udvalget kan slutte sig til Forslaget under Nr. 42, men som en Understøttelse en Gang for alle. Vi finde ikke nogen Anledning til at fravige den Stilling, vi indtog ved Finantslovens Behandling overfor denne Sag; den paagjældende Mand har kun i et Par Aar været konstitueret som Løge, og i saadanne Tilfælde finder man i det Hele taget ikke Anledning til at give Understøttelse og allermindst nogen fast Understøttelse. Smidder-tid har man i Betragtning af Omstændighederne ikke villet undslaa sig for at anbefale en Understøttelse en Gang for alle af 200 Kr., og idet Udvalget saaledes tiltræder den høitærede Ministers Ændringsforslag under Nr. 42, er det i den ubtrykkelige Mening, at det er en Understøttelse en Gang for alle. Under Nr. 49 er der foreslaaet 1,500 Kr. til Understøttelse for uformuende Søfolk, som have bestaaet Styrmandsexamens første Afdeling, og 1,000 Kr. til dem, som have bestaaet Styrmandsexamens 2den Afdeling, altsaa i det Hele 2,500 Kr. Dette Forslag kan Udvalget i sin Helhed tiltræde, men der burde dog vistnok, i det der stilles en saadan Begjæring om forhøiet Understøttelse, være Marsag til at anbefale den høitærede Minister at paase, at de, som faae Understøttelse til Styrmandsexamens første Afdeling, ere saadanne, om hvilke det kan forventes, at de ogsaa ville gaa videre og underkaste sig Styrmandsexamens 2den Afdeling. Det maa i det hele betragtes som en underforstaaet Mening ved denne Bevilgning, at den ikke blot skal tjene til at føre de Paagjældende det første Trin frem paa den styrmandsmæssige Uddannelse, men at den skal forordre en fuldstændig og grundig Udvikling i Styrmandsvæsenet. Jeg kan i saa Henseende henholde mig til tidligere Forhandlinger, men har kun fundet Anledning til atter at nævne dette Punkt, da der nu begjæres en temmelig stor, forøget Bevilling dertil. Under Nr. 51 har den høitærede Marineminister stillet Forslag om 15,500 Kr. til Understøttelse for Helsingørs Lodseri. Motiveringen heraf findes i Bilaget Nr. 41. Her oplyses det, at Lodseriets Indtægt er i stadig fortsat Afstagen, og at den i forrige Aar pludselig er gaaet ned med 25 pCt. En Fastlodspart gav i 1869—71 en gennemsnitlig Indtægt af 2,603 Kr., men i 1881—83 en gennemsnitlig Indtægt af 2,260 Kr. Det

var altsaa 3—400 Kr. lavere end Gjennemsnittet for 12—14 Aar siden, og i 1884 var Indtægten endog saa kun 1,695 Kr.; i Forhold dertil staar den Størrelse som Reservelods- og Extralods-Parterne have. Der er fra Lodseriets Side stillet et Forslag i saa Henseende, som Regjeringen ikke har fundet Anledning til at gaa ind paa, men den høitærede Regjering har foreslaaet, at man skal inddrage efterhaanden 10 Fastlodsplasser, dog ikke paa en Gang — dels fordi der kunde inddræde andre Konjunkturer, og dels fordi derved Avancementet vilde blive standset — men saaledes, at ved hver anden Balance inddrages en Post, og ved hver anden Balance besættes en Post, indtil Inddragelsen har naaet 10 Pladser, og saa foreslaar den høitærede Minister, at der skal tilstaae en Understøttelse til Lodseriet af 100 Kr. for hver Extralodspart, og for de øvrige Lodsparter i Forhold dertil, hvilket vil blive 200 Kr. for hver Reservelodspart og i Almindelighed 400 Kr. for hver Fastlodspart samt 200 Kr. for Pensionister. Det ses heraf, at der er meget stor Forskel paa den Indtægt, som de tre Klasser, faste Lodser, Reservelodser og Extralodser have af Lodseriet. Dette er imidlertid bestemt i Reglementet for den faste reglementsmæssige Løns Beskommende, og deri kan ikke gjøres eller foreslaas gjort nogen Forandring ved denne Leilighed. Men naar der er Tale om Tilskud fra Statskassens Side, kan man ikke anse sig for bunden til at følge Reglementets Fordeling, saa meget mere som denne maa anses for mindre stemmende med Vilighed, eftersom Extralodser og Reservelodser, saa vidt mig bekjendt, i Virkeligheden have i Almindelighed lige saa meget at bestille som faste Lodser, og der derfor ikke kan være Marsag til at give de faste Lodser indtil 4 Gange saa meget som Extralodserne og indtil dobbelt saa meget som Reservelodserne, naar der er Tale om Tillæg. Der findes flere Spørgsmaal, som slaa i Forbindelse hermed, som slaa i Forbindelse med Udvalgets Opmærksomhed, men som man ikke under den korte Tid, der har været levet til Behandling heraf, har kunnet gaa dybt ind paa eller komme til et Resultat om, og derfor har man foretrukket at stille sig saaledes, at vi slet ikke udtale Noget om den Plan, som den høitærede Minister har foreslaaet, eller om den Plan, som er fremkommen fra anden Side til at bringe Lodseriet for Fremtiden til at balancere. Vi forbeholde os overhovedet vor Stilling overfor dette Spørgsmaal som overfor alle beslægtede Spørgsmaal til Fremtiden, til Finantslovens Behandling til næste Aar, men